

HGGunnink, gehouden te Emmen, 10.12.2023

JESAJA 66:22-24

Votum + zegengroet

Gezang 31:1

Tien Woorden

Psalm 102:1,2,3,4,5

Gebed

Psalm 102:6,7,8,9

Lezen Jesaja 1:1-3

Jesaja 1:10-17

Jesaja 66:5-21

Tekst **JESAJA 66:22-24**

Bediening van het Woord

Psalm 102:10,11,12,13

Gebed

Inzameling van de gaven

Gezang 31:2,3

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Kinderen, hebben jullie wel eens geprobeerd om je moeder of je vader op te tillen?

En lukte dat?

En wie heeft weleens geprobeerd om zichzelf op te tillen?

En lukte dat?

Nee, dat lukt nooit.

Dat is misschien een beetje rare praat aan het begin van de preek.

Maar, er zijn een heleboel mensen die, en dan niet echt niet letterlijk, maar die figuurlijk aldoor bezig zijn om zichzelf op te tillen.

Dat zijn mensen, die van Kerst, van de komst van de Heere Christus niks begrijpen.

En als jij daar wel wat van weet. En als jij dat wel begrijpt, dan ben je daar vast ook heel blij mee. Want de Heere Jezus, mag je dan zeggen, 'Die kwam ook voor mij!'

En alle belijdende leden die mogen daar de hele week over doordenken.

'Hij kwam ook voor mij!'

Met die twee dingen, Zijn gehoorzaamheid wordt u dan toegerekend.

Dat is wat de gelovige mag zeggen.

En: ik geen straf meer, want alle toorn op Hem.

Kijk, en als je dus zegt van, 'de Heere Jezus, Hij kwam ook voor mij', dan hoef je dus nooit meer jezelf op te gaan tillen. Want dan word je opgetild. Door God!

Dan word je door God gedragen. Altijd.

En dat is zo geweldig!

Daarom wil ik u vanmorgen het Woord van de HEERE laten horen onder het thema:

-We zijn in Advent, onderweg naar kerst-

'Ere zij GOD!'

**vanwege 1) onverdiend heil: Hij tilt je op
2) verdiend onheil: Hij laat je liggen**

1) Dat is ook iets wat de kinderen al weten, opgetild worden, dat is heel vaak fijn.
Als mama of papa dat doet, dan is het goed. Dan hoef je niet meer te huilen. En dan hoef je niet meer bang te zijn.

Voordat Jesaja onze tekst spreekt, en als die woorden van Jesaja later gehoord worden, dan is er al heel wat afgehuild.
Wat hadden, vooral gelóvige mensen, wat hadden ze het moeilijk.
En er waren maar weinig die de HEERE nog lief hadden.

Jesaja 1, een heleboel mensen gingen naar de tempel. Maar zonder echt God te eren.
In de tempel deden ze wat moest, keurig netjes. Precies volgens de regels.
Maar - ze waren de tempel nog niet uit, of daar ging het weer mis.
Bloed aan hun handen. Ze deden gewoon wat ze zelf wilden.
En dan weet de gelovige: het kan niet anders, dan zál de HEERE straffen.

En dat is immers ook gekomen, die verschrikkelijke ballingschap.
Voor ons is het een woord: 'ballingschap'.
Maar als je er goed over nadent, dat wegslepen van die mensen.
Het interesseerde de Babyloniërs helemaal niet hoeveel van die weggesleepte mensen d'r aan de kant van de weg kwamen te liggen, om, plat gezegd, dood te gaan.
Zo ging dat in die tijd.

Honger, en de zon die brandde. Dorst. Ellende. Ziekte. Het maakte niet uit, het waren maar ballingen, het waren maar overwonnenen.
En daar zul je maar bij horen. En je zult je familie daar maar zien liggen.
Wat een verdriet. Wat een triest gebeuren.
En denk dan ook maar aan PSALM 137. In Babylon, ze wilden dat we gingen zingen, maar hoe zou ik dáar kunnen zingen?

Heel het boek Jesaja, broeders en zusters, en dat komt heel nadrukkelijk naar voren (dat slaan we verder vandaag over, de roeping van Jesaja, hoofdstuk 6), héél dat boek gaat over de éér voor de Heilige.
De serafs die dat eindeloos zingen: 'heilig, heilig, heilig is de HEERE van de legermachten.'
Heilig, dat is: uniek. Verheven. Almachtig. Niet te vergelijken. Tegen de zonde, en alles wat daar bij hoort.

In héél Jesaja is het telkens: 'mensen, probeer het nou niet zelf, want het lukt je niet. Maar laat je optillen. Laat je optillen. En zie dat wonder, dat God Zelf de Knecht van de HEERE laat komen'.
HIJ, Jesaja 42, 49, 53 vooral, Die komt. Voor jullie verlossing.

En dan hoef ik niet telkens avondmaal te noemen. Maar dan begrijpt u dat dat er helemaal door heen zit, door Jesaja, en ook door de preek.

Door Hém worden mensen verlost.

En wat doen verlostes mensen? Die eren God, vanwege die verlossing.

Dat is waarom het formulier voor het avondmaal daar ook op uitloopt: *“daarom zal ik met mond en hart de lof van de HEERE verkondigen van nu aan tot in eeuwigheid.”*

Nou, dat is dus: daarom zal ik van nu aan, en zondag, dan is het avondmaal ... Maar dat mag u in uw hoofd hebben deze week: daarom zal ik de Heilige eren, onderweg naar het avondmaal. Bij het avondmaal. En als ik er weer vandaan ga.

Maar dan is het ook zo dat de HEERE zegt tegen Zijn volk, daar in die tijd van Jesaja, en later in de tijd van de ballingschap: *‘als jullie niet zelf voor die eer leven, dan zorg ik toch dat Ik aan Mijn eer kom.’*

Het staat in de tekst heel nadrukkelijk: ‘de HEERE spreekt!’

De HEERE spreekt: Ik gá naar dat volmaakte eren. Naar die geweldige toekomst.

En dan moet je even een manier van denken hebben. Want je kunt dan zeggen van: ‘ja, dat is toekomst, wat heb ik daar nou vandaag aan?’

Maar die geweldige toekomst, daar heb je ook vandaag alles aan, terwijl je het nog niet meemaakt.

Wij zien op dit moment niets van de terugkeer van de Heere op de wolken van de hemel.

Nee, want Hij komt nog niet.

Maar dát Hij zal komen, dat mag u op allerlei manieren beheersen.

Dat mag alles betekenen nu al dat u weet ...

Je gaat jezelf beproeven, en dan loop je er weer tegen aan: mijn zonden. Ik verdien de toorn van God.

Maar dan is daar die toekomst.

Nu vergeven, maar de strijd blijft op aarde. Je gaat telkens weer de mist in en de fout in.

Maar de toekomst zegt: eens zal de zonde, eens zullen alle gevolgen van de zonde worden weggedaan.

Wat is voor u de hemel?

Denk dan aan twee dingen.

Dat is: bij de Heere Christus zijn.

En: de zonden weg, geen zonde meer.

Het kan mensen soms zo benauwen. De last dat je niet in volmaaktheid op deze aarde de HEERE kunt dienen.

En dan is er het spreken over die toekomst. Dan mag dat ruimte geven.

Eens zál het zo zijn.

Als je nu dat weet, dan mag je nu ook juichen al: ‘ere zij GOD!’ Want HIJ zorgt daarvoor.

God had het er in de profetieën van Jesaja al eerder over gehad, *Ik ga iets nieuws doen*, hoofdstuk 43.

In hoofdstuk 65 ging het al over 'de nieuwe hemel en de nieuwe aarde'.
Het is nieuw! Onvoorstelbaar voor ons. De HEERE verandert het leven van Zijn kinderen zo ingrijpend, dat ze een nieuwe schepping zijn.
Het wordt, zeg het maar even anders, het wordt: de hemel op aarde.
Niet maar voor een beetje.
Soms kan er iets heel moois en iets heel geweldigs zijn. En dan kan het bij ons boven komen van: 'nou, dit is een klein beetje de hemel op aarde'.
Nooit meer dan een klein beetje trouwens.

Maar die hemel op aarde, waar onze tekst het over heeft, dat is: volmaakt.
Dat is: álles is goed. Alles is weer geschikt, alle mensen en de hele schepping, álles weer geschikt voor de eer van God.
De hemel op aarde.

Wij weten allemaal, dat weten kinderen al wel, en grote mensen nog veel beter: op aarde is het nooit alleen maar goed.
Hoe goed iets ook is, er zit altijd een randje aan. En soms een hele dikke rand.
En dat wisten ze in de tijd van Jesaja en in de tijd van de ballingschap ook.
En daarom wil de HEERE Zijn volk door alle tijden heen duidelijk maken: *Ik ben op weg*.
Toen op weg naar de éérste komst van Christus.
En voor ons, op weg naar Zijn twééde komst.

Toen mochten ze na de ballingschap toch weer terug! Toch weer naar Jeruzalem!
Waarvoor?
Voor de tempel. Voor de eer van God.

Ja, op deze aarde klinkt dat 'Ere zij God' altijd nog wat krakerig om zo te zeggen.
We kunnen het op de eerste Kerstdag luidkeels zingen, maar het blijft zo menselijk.
En beperkt.
Maar, zing het wel, of, zeg het. Want wat zijn gelovigen, dat is een bewijs dat je gelooft, wat zijn gelovigen blij met dat onverdiende heil!

Zo ook dat avondmaal.
Wat kun je daar blij mee zijn.
Voor ons is avondmaal vaak, dat wij te veel vastlopen in, wat er allemaal níet goed is.
Maar avondmaal heeft ook die insteek van: wees daar ontzettend blij om.
Want God tilt u op. Neemt u mee. En alles wat nodig is, Hij geeft het. Zodat u ook kunt eren.

In dat verlengde van dat terugkomen uit de ballingschap ligt die eerste komst van Jezus Christus.
En dan begint de laatste fase van de geschiedenis, die toegaat naar: eeuwig eer voor God.
De hemel op aarde. Het Lam van God woont bij de mensen.
Bedenk dan dat er nadruk ligt op dat woordje Ik. IK ga die hemel op aarde maken.
Dat is de trouw van de HEERE. En de genade van de HEERE. En de kracht van Zijn Geest.
Het is alles door GOD!

En denk dan even aan Advent, Mattheüs 1, het geslachtsregister.
Ach, dat waren mensen, je kunt bij iedereen zowat waar je meer van weet vanuit de Bijbel, je kunt bij iedereen zeggen: 'kijk, hier liep het nou vast'.
Bij iedereen liep het vast.
En het ging door, het ging alleen maar door, omdat God door ging naar de Christus.
De HEERE scheidt. De HEERE maakt. De HEERE doet. De HEERE brengt.
En dan wordt het ook nog zo nadrukkelijk neergezet: die hemel op aarde zal blijven staan voor HEM.
HIJ wordt er geëerd en aanbeden, geprezen en geloofd.

Dat is wat geweest, die terugkeer uit de ballingschap.
Dat is wat geweest, toen ze daar begonnen met die bouw, die herbouw van de tempel.
Wat heeft het daar geklonken, de lofliederen op God die dat gaf.
Ere zij God!

En de geschiedenis werd verder geleid. Tot in de velden van Efrata. En, daar was het leger engelen dat scandeerde: 'ere zij God!'
En in, zeg maar, dat grote koor, bent ook u opgenomen.
Als u dat loflied zingt, of ook andere lofliederen, weet dan altijd dat u staat in die enorme schare, die enorme menigte van mensen. Over heel de aarde. En door alle tijden heen.
Dan ben je verbonden, ja, aan ál die gelovigen.

En probeer je dat maar eens een klein beetje in te denken.
Dan zie je daar Noach lopen en Abraham en David.
En je ziet die martelaren uit de tijd van de Romeinen.
En je ziet ze uit de tijd van de Reformatie.
En je ziet ze uit Indonesië en je ziet ze uit ... Overal.
Dat volk van God, dat zingt en zegt: ere zij God!
D'r is geen tegenhouden aan. Het komt. Hij spreekt het Zelf.
En wie zou dan nog twijfelen?
Wie zou dan niet juichen!?

Hemel op aarde.
Dat betekent ook dat teruggekeerde ballingen, en gelovenden in Jezus Christus, als priesters God zullen dienen. Ze zullen zichzelf neerbuigen. Tempeldienst doen, waar God blij mee is.
Alles, vanwege de Knecht van de HEERE.

Het zal, het zal zijn, tot eer van HEM!
En dan zou het kunnen zijn dat u denkt: 'ja, hoor eens, maar ik in mijn omstandigheden ... Sorry, daar ben ik niet aan toe.'
En dan is toch de boodschap: laat niet de omstandigheden dat bepalen.

Er zijn zoveel voorbeelden ook weer uit de kerkgeschiedenis ... Maar ook Paulus aan het eind van zijn leven. Dan weet hij dat het einde eraan komt, maar dan houdt hij niet op met juichen.
Let, altijd maar weer, let op Jezus Christus.

Wij zijn allemaal onderweg naar ons sterven.
En dat kan voor oudere mensen heel dichtbij zijn.
Dat kan je aanvliegen.
Dat kan je down maken.
Totdat je door de Heilige Geest weer gericht wordt op Jezus Christus.
Totdat je weer opgetild wordt.
Het is onverdiend! Zeker. Maar het is onverdiend HEIL, ZALIGHEID voor zondaren.

Laten we ons ook dit jaar niet verkijken op Kerst.
Want hoe gaat dat in ons land?
Waar is de eer voor Góð?

De gemeente van Jezus Christus, heel vaak van buiten onder vuur.
Kijk, meneer van der Staaïj, die ik kreeg een staande ovatie, omdat hij zoveel jaar In de Tweede Kamer gezeten had.
Maar hoe vaak hebben ze eerlijk naar hem geluisterd? En hebben ze gedaan wat hij voorstelde?
Ja, als het hun een keer uitkwam, maar voor de rest ...
En dan kun je wel staande ovaties geven, maar wat betekent dat?

Kerk van buiten onder vuur. Kerk van binnen vaak onrustig. Er is altijd wel wat.
In de grote wereld, het is één en al onrust.
Waar loopt het op uit? Komt het nog weer een beetje tot rust?
Oekraïne. Midden-Oosten. Afrika.
Klimaat.

Laat dát niet uw denken bepalen. Dat zijn omstandigheden.

Maar toch, ERE ZIJ GOD!
Want de HEERE is dankzij Christus, de Genadige. Verbonden aan Christus, dan kóm je er!
Ik mag het nog sterker zeggen: verbonden aan Christus, dan bén je er! Nu al!

Jesaja, het boek dat staat vol van het heil van God.
Het zál geschieden, weer die nadruk.
Het is zo vast en zeker!
Eén keer per maan-maand, eer voor de Heere. Hij is trouw.
Eén keer per week: sabbat. Een dag van vreugde. Een hoogtijdag voor Hém.

En ziet u dan die enorme tegenstelling aan het begin, Jesaja 1, dan zegt de HEERE:
"Ik moet er niks van hebben, van die nieuwe-maansdagen, van die sabbatten. Jullie rommelen maar raak."

En dan aan het eind?
Nieuwe-maansdagen, sabbat, gebruik ze. Laat de eer voor God klinken!

En dan stelde het zo vlak na de ballingschap allemaal nog niet zoveel voor.
Maar het gaat in fasen toe naar 'alle vlees'.
Het gaat van schepping, dankzij Jezus Christus, naar de herschepping, naar het nieuwe Jeruzalem.

Ook nu heeft God de touwtjes in handen. En Hij voert Zijn plannen uit. Daarom zijn we begonnen met samen zingen Gezang 31. Gods plan gaat door, komt uit.

Hij komt aan Zijn eer!

En wat is dan eer voor God?

Ach, dat is, dat u Hem dient.

Dat u Hem liefhebt.

Dat u Hem gehoorzaam bent.

Dat u Hem looft.

Dat u heen leeft naar het avondmaal.

Dat u spreekt over Hem.

En dat u Christus ziet. Altijd maar weer. En dan dankt en blijft danken.

2) In de tweede plaats, ERE ZIJ GOD, vanwege verdiend onheil.

Vers 24.

Wij zouden zeggen: dat is toch niet te filmen?

Zouden wij nou, als wij Jesaja geschreven hadden, zouden wij dan dat laatste vers hebben opgeschreven?

'Zo eindig je toch een prachtige profetie niet?', zouden wij zeggen.

Dat gaat zo kneiterhard over de toorn van de HEERE.

Past dat dan?

Als je al een beetje die gedachte zou hebben, dan moet je heel nadrukkelijk tegen jezelf zeggen: het heeft God de Heilige Geest behaagt om in Zijn Goddelijke wijsheid, naar dat het nodig is voor het volk van God, zó dat prachtige boek te beëindigen.

'HEERE, bewaar mij voor kritiek op wat U doet.'

De HEERE 'laat ook liggen'.

Heel Gods Woord kent heil EN onheil.

Genade is duur: Golgotha.

En wanneer je genade weigert, dan kan het niet anders: toorn, straf.

Zou je de heilige God, de hoogverheven HEERE, zou je Hem kunnen laten praten?

Zou je niks van Hem kunnen aantrekken?

Zonder consequenties?

En dan staat hier dus met nadruk, dat Hij tegen Zijn vijanden toort.

Maar dat stond ook al in hoofdstuk 1. En dat loopt óók door dat hele boek heen.

Hij wil dat Zijn volk Hem dient met het hele hart.

Dat kwam bij die roeping van Jesaja aan de orde. Dat kwam bij koning Achaz aan de orde. Die mocht een teken - nee, dat was hem te veel allemaal.

En zoveel keren meer.

Juist, en zie het als een teken van Gods liefde. Juist als teken van liefde moeten trouweloze bondelingen dit horen. Opdat zij zich alsnog bekeren.

'Laat u toch met God verzoenen!'

Hou op met jezelf te willen optillen.

Heil EN onheil.

Denk ook maar een Openbaring 12, waar het heel nadrukkelijk aan de orde komt. De strijd die wordt juist na de komst van Christus heviger.

Als er één ding duidelijk is, nu Christus gekomen is, dan is het dit: 'is God niet alle eer waard?!'

En zie dat ook volgende week - avondmaal.

Nee, het is niet met leedvermaak.

Zonder enig leedvermaak zullen de gelovigen zien, hoe werkelijk en echt God Zich met Zijn vijanden bemoeit. Vijanden buiten Zijn volk. Vijanden binnen Zijn volk.

Hoofdstuk 1: zondig leven, terwijl het offer rookt.

Het is zo ongelooflijk heerlijk, broeders en zusters, om bij Christus te mogen horen, om gratis álle heil te krijgen.

Maar Christus afwijzen, dat neemt God niet!

En wie genade gevonden heeft, wie onverdiend heil krijgt, wie opgetild wordt, telkens weer, die huivert ook. Die vindt het verschrikkelijk dat mensen zich hardnekkig blijven verzetten tegen de HEERE.

Want voor de gelovige is kerst, opgetild leven.

Onderweg.

En die wordt gevoed en verkwikt, om verder onderweg te gaan. Naar Openbaring 22.

ERE ZIJ GOD.

AMEN